

Underbilag 2 til Bilag 3.

De danske Provinsbankers Forening.

København, den 18. Maj 1927.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Skrivelse af 21. April d. A. (Journ. Nr. 19-13/27) har Ministeriet anmodet om Bestyrelsens Udtalelse angaaende de formentlige Virkninger af „Forslag til Lov om Hjælp mod den ved Kronestigningen forvoldte økonomiske Krise“ og i Særdeleshed Virkningerne af Forslagets §§ 37—42.

Bestyrelsen skal i al Almindelighed udtale, at man ikke sympatiserer med, at der gives lettere Adgang, end Loven af 14. April 1905 hjemler, til Opnaaelse af Tvangsakkord, idet slige Lettelser efter vor Formening svækker Energien og Ansvarsfølelsen, som snarere synes at kunne tiltrænge Skærpelse i Form af Paa-bud ved Lov om Betalingsstandsning paa et Tidspunkt, hvor Status udviser en nærmere fastsat Procentdel i Underskud. Selv om Landbruget og de i Lovforslagets Kap. II. nævnte Erhverv paa Landet for Tiden er ude for en haard Krise, synes det at maatte foretrækkes, at Forholdene trækker sig selv i Lave, fremfor at Lovgivningen her griber ind, men skulde Forslaget blive ophøjet til Lov, vil vi finde det retfærdigt, at Prioritetshavere, ved for en Del af deres Tilgodehavende at maatte indgaa paa Akkord, sikres en — om end maaske ringe — Udsigt til Erstatning igennem eventuel Prisstigning af Landejendomme, idet en saadan Prisstigning ikke udelukkende bør komme Akkordanten til gode. Herved sikres ogsaa Prioritetshaverne en Stilling mellem de fortrinsberettigede Kreditorer, hvilket ikke vil være uden Betydning.

Forinden vi gaar over til en Udtalelse om §§ 37—42, skal man tillade sig at bemærke:

ad § 3. Det bør efter vor Formening ikke være Skyldneren, der alene udpeger Udvalgsmedlemmerne, da disse, der i saa Fald altid vil være de ham mest venligtsindede blandt de af Sogneraadene udvalgte Mænd, som Følge heraf let fristes til ensidig Bedømmelse.

ad § 25. I anden Linie bør formentlig udgaa: „efter Udvalgets Skøn“ og indsættes i Stedet: „under Hensyn til Bestemmelserne i §§ 38—40.“

ad § 26. Denne Paragraf bør helt udgaa, dels fordi den intet siger overfor det modsatte Forhold: „Hvis Udlevering *ikke* kræves af Husdyr“, dels fordi den i sin Form vil vanskeliggøre enhver Art af Handel paa angivne Vilkaar og yderligere enhver Belaaning af Kontrakter, som maa paaregnes at blive opfyldt i Henhold til deres Indhold. Vi paapeger kun dette, fordi en saadan ikke altid sund Handelsmaade er blevet almindelig.

ad § 58. Bestyrelsen kan ikke tiltræde, at Laanekassen — paa Udvalgets derom rettede Henvendelse — forbedrer en Ejendoms Drift, forinden der herom er truffet Overenskomst med Prioritetshaverne, og derved gaar ind i Prioritet foran disse. Hvis en sekundær Panthaver ser sin Fordel ved — efter dertil er-